

Martı

– AKKAN · 25 Eylül 2012

Kanadının sola doğru sarktiğını gördüm martının.
Belli ki okşamayı bilmeyen bir sakar güvercin kanadının,
Haşın darbelerine maruz kalmıştı kanadı, zavallının.
Uçsuz bucaksız maviliklerde uçardı martı,
Hiç tenezzül etmeden atık balıklara,
Keşfetmek isterdi gökyüzünün derinliklerini umarsızca bir karartı.
Nasıl olsa düştüğünde açlığına çare arardı.
Bilirdi ki alçak zeminlerde uçanlardan çok vardı.
Süslü bir güvercine gönül bağladı bir gün martı.
"Sen benimle yüksel,
Hayallerimin enginliğine dal "diye yalvardı.
Güvercin, martının engin hayallerine kandı.
Uçmaya çalışırken başa baş onunla,
"Alçak semalarda da mutlu olurum" sandı.
Ama güvercin, kanatlarına daha fazla kıyamadı,
Sınırları olmayan martının menzilinden çıktı.
Gagasında taşıdığı azığının güveniyle, yeryüzüne aktı.
Sessizce süzülürken emin ellerine,
Kanadını martıya taktı.
Kenetlendiđini fark ettiđinde martı,
Güvercinin narin pençelerine.
Çığıkları bütün mavilikleri yırttı, yerde ve gökte.
Son bir gayretle çıktı güvercinin menzilinden
Kırık kanadının ağırlığını attı üzerinden.
Hişimla yükselirken uçsuz bucaksız maviliklere,
"Senle uçmak istemiştım, ama uçabilirim ben tek de"
Mırıltısı çıktı martının kırgın yüreğinden.
Son kez ve bir kez daha geçmişti, feleđin çemberinden.